

Szerkesztőség és kiadóhivatal  
Brassó, Nagy- s Czérna-utca sarkán  
Papp F. utorraktára fölött, I. em.  
hol a szerkesztő h. tköznapokon délelőtt  
9-11 óra között,  
Bolonya, nester-utca 325. sz. a  
hol minden délután alálható  
A lap szellemi részét illető min-  
den közlemény, valamint  
12 előfizetési pénzek és hirdetések  
hármentesen de küldendők  
Kéziratok vissza nem datnak.

# BRASSÓ

**ELŐFIZETÉSI ÁR**  
helyben házhoz hordva v. vidékre  
postán küldve:  
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr  
negyedévre 1 frt 80 kr.  
Külföldre egész évre 20 frank.  
**HIRDETÉSEK DÍJA:**  
4 hasábos garmond-sorhelye 5 kr (1-10 so  
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirté-  
téseknek kedvezmény.  
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr  
Nyílt-tér aora 10 kr.  
Hirdetések és nyílt-tér előre fizeten

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, dícső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszuaszoói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári s szegedi kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

**Hirdetések felvételnek:** Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler János, Dukas s Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz, Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetésirodájában.

49-ik szám.

Brassó, Szombat, április 28-án.

IV. évfolyam 1888.

## Az Olt folyónak és mellékágainak szabályozási ügye.

Az országszerte érzett és szenvedett árvíz-károk szomorú korszakában figyelmet érdemlő mozzanat azon intézkedés és eljárás, a mely hazánk délkeleti szögletében a közmunka- és közlekedéstügyi m. kir. miniszter úr intézkedése folytán gróf Bethlen András, Brassó- és Szeben megyék főispánjára vár e tavasszal. — Brassómegye közigazgatási bizottsága ugyan is múlt év közepén a közgazdasági előadó és kir. erdőfelügyelő kezdeményezései és indokolt előterjesztései folytán felírt volt a miniszter urhoz, hogy tekintettel arra, miszerint az Olt folyó és annak mellékágai évről-évre, hitelesen kimutatott adatok szerint, tetemes károkat okoznak, előtven, eliszapolván és megrongálván azon, az ország összes területéhez képest aránylag talán csekélynek látszó, de az ottani viszonyok között és az ott élő lakosságra nézve annál nagyobb értéket képviselő s életkérdést képező termőföldeket, a melyek az említett vizek környékén fekszenek; tekintettel továbbá arra, hogy hét vármegye területén folynak azok át s legalább is 75 ezer apró parcella tulajdonosát érdeklik, s végül, hogy tekintettel a tervszerűtlen és összefüggés nélkül eszközölni szokott vízszabályozások káros következményeire, a vízjogi törvény vonatkozó §-aira hivatkozva, — mondaná ki, hogy a szóban forgó vizek közgazdasági szempontból is szabályozandók s az érdekelt feleket hivatná fel az e célra szükséges társulatnak bizonyos kitűzendő záros határidőig leendő megalakítására, oly feltétel alatt, hogy ha azt tenni az illetők elmulasztánák, a törvényben adott jogánál fogva hivatalból is meg fogja alakíttatni e társulatot.

És ezen felírat megküldetett részéről is leendő támogatás végett Csik, Háromszék, Udvarhely, Nagy-Küküllő, Fogaras és Szeben megyék közigazgatási bizottságainak és képviselő testületeinek is.

A miniszter ur, véve e tárgyban az összes fölterjesztéseket s közölve az ügyet a vízhasznosítás és lecsapolásra vonatkozó részre való tekintetekből a közgazdasági miniszteriummal is, végül azon megjegyzéssel adta le

az összes ügyiratokat Brassó és Szeben megyék főispánjának, gróf Bethlen Andrásnak, hogy: mindenek előtt szükségesnek tartja egy műszaki fölvételeken alapuló tervnek és költségvetésnek készítését, a melyből meg lehessen ítélni, minő munkák, mily terjedelemben és módon volnának végrehajtandók, s hogy nem lenne-e az Olt folyónak és mellékágainak rendezése a helyi viszonyok és rendelkezésre álló csekély eszközök tekintetbe vételével a kanyar-átmetszések, partbiztosítások s a mellékágak szabályozása, a malomgátak rendezése, valamint a mocsaras területek lecsapolása által esetleg kisebb keretű társulások útján is elérhető?

Megbízta és felhívja tehát nevezett főispánt, hogy az e végett szükséges intézkedéseket tenné meg, nevezetesen pedig hívna össze még a folyó év tavaszán a leginkább érdekelt feleket a követendő módok megállapítása céljából tartandó értekezletre, s ennek eredményéről tegyen mielőbb jelentést.

Az értekezlet — mint tudjuk — Brassóban folyó évi május hó 17-ikén leendő, melyre a meghívandókat az illető megyék főispánjai és törvényhatóságai állapítják meg.

Kíváncsok, hogy siker koronázza e régóta vajudó, nagy horderejű kérdésben ezen legelső komoly elhatározásra mutató lépést és intézkedést. S kíváncsok, hogy az érdekelt felek és törvényhatóságok is épen oly odaadó érdeklődéssel és figyelemmel viseltesenek az ügy iránt, mint a minőről Baross Gábor miniszter úr is biztosítja említett leírataiban az illetőket.

K-y.

## Belföld.

Brassó, ápr. 27. (A kongrua és a püspöki kar.) A kongrua ügyében a papi tanácskozások a budavári hercegprimási palotában f. hó 25-én vették kezdetüket Šimor János hercegprimás elnökle alatt. A tanácskozásokban — a nyitrai, csanádi, szombathelyi, munkácsi püspökök távol lévén — összesen tizenhatsz érsek és püspök, és a pannonhalmi főpát vettek részt. Jelen voltak az elnökön kívül: Haynald

Lajos kalocsai bibornok-érsek, Vancsa János halászfalvi görög kath. érsek, Samassa József egri érsek. Zalka János győri püspök, Schlauch Lőrincz nagyvárad püspök, Császka György szepesi püspök, Lönhardt Ferencz erdélyi püspök, Pavel János nagyvárad gör. kath. püspök, Dulánszky Nándor pécsi püspök, Schopper György rosznyói püspök, Szabó János szamosújvári gör. kath. püspök, Pauer János fehérvári püspök, Mihályi Viktor lugosi gör. kath. püspök, Vály János eperjesi gör. kath. püspök, Bende Imre besztercebányai püspök, Bubics Zsigmond kassai püspök, Hornigg Károly báró kinevezett veszprémi püspök, ki ezuttal vesz részt először a főpapi tanácskozásokban, s Vaszary Kolos panonhalmi főpát.

## Közigazgatási döntvénytár.

A kivándorlásra csábítás az 1881. évi XXXVIII. t. cz. 2. §-a szerint büntetendő. Minden ily eset a m. k. belügyminiszterhez feljelentendő. (Belügyminiszter 1888. évi 15.226. sz. rendelete.)

A hatóságok által a cs. és kir. hadtestparancsnokságokhoz karhatalom kirendelése céljából intézett megkeresésekben a cél, melyre a katonai segédlet használatni fog, mindég megjelölendő. (Belügyminiszter 1888. évi 20.724. sz. rendelete.)

Valakinek az a cselekménye, hogy marhát lépfene járvány alkalmából kiadott hatósági tilalom dacára a legelőre kihajtotta, az 1878. évi V. törvény-cikk 446. §-ába ütköző és a királyi járásbíró elbírálása alá tartozó vétséget képez. (Belügyminiszter 1888. évi 1167. sz. rendelete.)

Miután életkoruk tizenkettedik évét már túlhaladott kiskoruk cselekményük bűnösségének felismerésére szükséges belátással már bírnak, bűnvádi eljárás alá vonhatók, elkövetett vétségükért nem szüleik, hanem ők büntetendők. (Belügyminiszter 1888. évi 1483./kih. sz. rendelete.)

## Külpolitikai szemle.

Brassó, ápr. 27.

Viktoria angol királynő élénk ovációk tárgya Berlinben. F. hó 25-én Augusztá császárné d. u. 4 órakor félórai látogatást tett Viktoria királynőnél. 5 órakor a császárné és az angol királynő nyitott kocsin az angol nagykövetséghez hajtottak. A következő kocsiiban Beatrix hercegnő és a császár három leánya

## A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

### Törvényszéki tárgyalás.

Hol történt volna másutt, mint Oroszországban, az a tárgyalás, melyet itt leírni akarunk? Igazán érdekes. És nem is költői phantázia szüleménye, mint az Arany János „Fülelő-je”, hanem megtörtént tény, hisz egy muszka lap, a »Pryjacieli Ludu« hozza az esetet. A dolog következő.

\*

Vásár van egy orosz községben. Egy paraszt kiáll egy tehénbőrrel. Csakhamar előáll egy zsidó s alkuszik a bőrre. Négy rubel az ára. A zsidó lealkudja két és fél rubelre, de nem lévén pénz nála, hazament előbb, hogy pénzt hozzon, megígérve, hogy rögtön visszajő. Azonban a zsidó jó ideig nem jött. Időközben egy második vevő jelentkezik. Alkuszik a bőrre ez is. Igér három rubelt. A parasztnak a fél rubel haszon is kellene, a bőrön is tudni szeretne s mert a zsidó még mindig nem jön, hát biz’ odaadja azt a három rubeles vevőnek. Ez fizet, felszedi a bőrt s menni készül. Szerencsétlenségre ép akkor jön vissza a zsidó nagy lélekszakadva. A zsidó követeli a paraszttól a kialkudott tehénbőrt. Ez a második vevőre mutat, hogy im’ annál van már. A zsidó most ezen követeli jussát. De ez meg nem hagyja magát, mert hisz ő kifizette, miért nem vette meg előbb a zsidó? Egyik sem enged. Cívikodás támad. Már csak-

nem hajba kapnak, mikor egyik azt inditványozza, bocsássák a vitás kérdést a bíróság elbírálása alá.

A bíró megidézi őket. Részletesen elmondta magának mindent, a mi a dologra tartozik. Mikor azután eleget tudott, megkezdte a kérdezősködést.

Az első vevőhez: Tehát te alkudtál először a bőrre?

— Igen.

— Mennyire alkudtad ki?

— Két és fél rubelre.

— És hol van az a pénz? Nálad van?

— Itt van a kezemben.

— Tedd le oda a mellék-asztalra!

A zsidó leteszi a pénzt a kijelölt asztalra. Ekkor a bíró folytatja a második vevőnél.

— Te csak azután vetted meg a bőrt s ki is fizetted?

— Igen.

— Mennyit fizettél a bőrért?

— Három rubelt.

— És a bőr most nálad van, ugy-e bár?

— Igen, nálam van.

— Hát hol van?

— Künn hagytam a pitvarban, mert csak nem hozom idebe.

— Hozd be azonnal és tedd oda a sarokba.

Kis szünet állott be. A vevő kiment s csakhamar visszatért a bőrrel. Letette a kijelölt sarokba. Most a bíró a paraszthoz fordul.

— És te megalkudtál előbb az egyik vevővel s két és fél rubelbe hagytad neki a bőrt. De mert ez soká nem jött a pénzzel, eladtad a bőrt egy más vevőnek három rubelért. Így van-e?

— Igen.

— Hol van az a három rubel?

— Itt van nálam.

— Tedd le oda az asztalra a másik pénzhez.

A paraszt letette a három rubelt s visszament helyére.

Ekkor a bíró következő bölcs ítéletet hozta:

— Te első, a ki alkudtál a bőrre s nem volt pénzed, ne cselekedjél semmit pénz nélkül s ne nyugtalanítsd a várost; te második, ne akarj másokat kiátszani s ne drágítsd meg a várost; és te paraszt ne alkudjál olyanokkal, kiknek nincs pénzüik. És most mindhárman mehettek. Marsch!

Az igazságot keresők meg voltak lepve ezen bölcs salamoni ítélet felett s bizony savanyu arcot vágtak hozzá. Mindhárom egyenlően járt. De mikor azután még mind nem moczcantak helyükről, az igazságos bíró nem sokat gondolkodott a teendőn, hanem behivatott három markos szolgaleányt és szépen kidobatta őket.

— És a bőr, meg a pénz?

Az a bíróságnak maradt a bölcs ítélet-mondásért.

\*

Ugy-e bár, kedves olvasó, ez kedvelés állapot? És ilyen nép akar nekünk impónálni!



ültek; a harmadik kocsi Battenberg herceg foglalt helyet. Később a trónörökös is követte őket nyitott kocsi. Az angol királynő csütörtökön este elutazott.

Bismarck Herbert grófot a császár államminiszterré nevezte ki s ezt személyesen adta tudtára Bismarck hercegnek, egyúttal igen szíves szavakkal fejezve ki Bismarck herceg iránti rokonszenvét. A birodalmi kancellár a neki szánt egyéb kitüntetések, melyek szóban voltak, nem fogadta el.

A szerb kormányválság egyre komolyabb jellegeket kezd ölteni. F. hó 24-én éjjel a radikális klub ülést tartott, a melyben a miniszterek is megjelentek. Mivel a király elnöklete alatt 24-én megtartott minisztertanácsban, a követendő parlamenti akciót és a szentesítendő törvényeket illető ellentétek kiegyenlítése nem sikerült, a radikális klub a kabinetnek azt ajánlotta, hogy adja be lemondását, a mi meg is történik. A király néhány különböző párthoz tartozó politikai egyéniséggel értekezett, a nélkül, hogy a létező kormányválságra vonatkozólag mindeddig határozott volna.

Görögország és Törökország közt meglehetősen feszült a viszony. A görög kormány lemondott arról a szándékról, hogy Konstantinápolyba követet küldjön, ki átnyujtsa a szultánnak a Megváltó-rend nagykeresztjét. A kormány felszólalást tett a portánál az üldözést illetőleg, melynek a görög elem ki van téve Törökországban; de hasztalan igyekezett megértetni a nagyvezírral, hogy Görögország óhaja oda irányul, hogy Macedóniában a status quo fenmaradjon, holott a szlávoknak sikerült elhítenni, hogy Görögország a viszonyok fölforgatását óhajtja, a macedóniai kérdés fölvetése céljából. Ez insinuatik által sikerült a hellénizmus ellenségeinek Törökországot a görögök ellen elkeseríteni. Görögország politikája azonban egyesgyedül a status quo föntartására irányul. A görög kormány békés szándékát a kretai kérdésben tanúsított magatartása is eléggé bizonyítja.

Mint a „Pester Correspondenz“-et Pétervárról távirati úton értesítik, elrendelte a császár, hogy Lobanod herceg állomására Bécsbe visszatérjen s további intézkedésig ott is maradjon. Sándor császár egyrészt súlyt helyez arra, hogy Bécsben az ottani udvarnak tetsző személy által legyen képviselve, másrészt Neli-doffnál Konstantinápolyban maradását ez idő szerint elégedetlennek tartja.

### A beteg császár.

A német császár állapotáról f. hó 25-éről következő tudósítások fekszenek előttünk:

A császár állapota a mai nap folyamában is teljesen megnyugtató volt. A reggeli alvás oly kedvezően hatott a császár üdülésére, hogy reggel már 9 órakor fölkel s a legnagyobb élvezettel és étvágygyal költötte el a két csésze theából és némi süteményből álló reggelijét. Az istentisztelet előtt, 11 óra tájt a császárné és Viktoria angol királynő megjelentek a császárnál és örömeiket fejezték ki, hogy az éjszakát oly jól töltötte. A császár állapotában beállott relativ javulás folyton tart és a beteg egyre jobban-jobban érzi magát. Ma az egész napot ágyon kívül töltötte és alig volt láza. Étvágya meglepően növekedett. A gyönyömlés csekélyebb és a köhögési inger a légsőben megszűnt. Ma a császár családja körében reggelizett.

A császár állapotáról délelőtt 9 órakor a következő hivatalos orvosi jelentést adták ki:

A császár állapota, jól töltött éj után, a körülményekhez képest kielégítő. A láz, mint tegnap, kisebbfokú. Minthogy mostanában a beteg állapota nap folyamán csak csekély változásokat mutat, további intézkedésig napjában csak egy orvosi jelentést adnak ki.

F. hó 25-iki éjjeli 11 órakor feladott jelentés szerint a császár állapota este is kielégítő volt. Az étvágy jó; a láz csekély mérvű.

### A román pörlázadás.

A romániai lázadó községek lakosait nem nevezhetjük póroknak olyan értelemben, mint pl. a Dózsa pörlázadás volt 1514-ben, mert a hirneves Mihály vitéz által jobbágyokra kárhoztatott kis birtokos oláhokat Cuza vóda 1865-ben felszabadította, de úgy, hogy mindenik volt jobbágy vagy klakás önmagát váltotta meg 15 év leforgása alatt. Olyan értelemben, mint hazánkban, Oláhországban nem is volt soha jobbágy-ság. Nálunk minden jobbágy-nak megvolt az ő szántója, kaszálója, beltelke. Földjét mivelhet, trágyázhatta, mert tudta, hogy azt a jól megtrágyázott és megmivelt földet a földes ur tavasszal vagy ősszel nem fogja tőle elvenni és nem fog a helyett neki rosszabbat adni.

Midőn nálunk a jobbágy-ság felszabadulása törvényileg kimondatott s ez a törvény szentesített, minden felszabadult földész tisztában volt a felől, hogy ő mit kapott, az a lap, mi addig a földes ur kezében volt. A földes ur a földet a jobbágyoknak adta, a jobbágyok pedig a földet a földes ur kezében tartották.

rán s a miért addig a földes urnak heti két napi szolgálatot teljesített. Hogy 1848 őszén nálunk is a felbujtogatott oláh-ság földes urának udvarát kirabolta, marháit elhajította, házat s melléképületét felégette és az elmenekült s néhol kegyetlenül legyilkolt földes ur földbirtokát is egymás között felosztotta, ez csakis a lelketlen bujtogatás szomorú következménye volt s a legvakmerőbb tribun sem bízott abba, hogy már ezután ő lesz a legyilkolt földes ur törvényes utóda.

Oláhországban a parasztnak soha sem volt állandó földbirtoka; még két évre sem tudta volna előre egy is megmondani, hogy hol fog ő a község határán a maga számára kaszálni, szántani és aratni. A község egész határa a földesuré, illetőleg földesuraké volt s ezek gondoskodtak arról, hogy a parasztnak ne legyen alkalma egyetlen talpalatnyi földhöz jogigényt tartani, mintha az a terület az övé volna. A földesur vagy a görög haszonbérlo minden tavasszal a határ más-más részében jelölte ki minden egyes községben a paraszt számára a törvényben meghatározott szántóföldet és kaszálót, melyért aztán szintén törvény által megszabott szolgálatot tett a paraszt.

Midőn tehát 1865-ben Cuza vóda a jobbágyok felszabadulását kimondotta, tehát nem országgyűlés, hanem csak fejedelmi rendelet szadadította fel a paparasztokat, törvény szerint nem volt a jobbágy-nak egy talpalatnyi földje sem. Szintén fejedelmi rendelettel szabott meg tehát, hogy most már hány hold — pogonu — földet tartozik adni a földesur a maga saját földbirtokából a felszabadult polgártársaknak. Ugy emlékszem, hogy a négy ökrös paraszt 15, a két ökrös 9 holdat kapott. A földes ur sietve felmérte a birtokát — mosia — és annak egyik részében kijelölte az új polgártársaknak állandó szántóföldjét, kaszálóját, melyért aztán az új polgártárs fizette meg 15 év alatt a váltságbért. Akárhány nemes keblű bojár volt, a ki jó helyen és teljesen kiadta azonnal a kiszabott földbirtokot s olyan helyen aztán szent volt a békesség a volt földesur és az új kisbirtokosok között. Egymást kölcsönösen segítették, a földesur magmaradt birtokát is különös egyezmény, szabadalku alapján minden évben megmivelték s így boldogul éltek egymás között.

Azonban találkoztak sokan olyan földesurak is, a kik kikeresték a birtokokon levő legrosszabb, legterméktelenebb földet s ott adták ki a volt jobbágyok illetékét. Tenger per keletkezett ebből, melyek többnyire a paraszto-k hátrányával végződtek. Ezek természetesen megfizették a rossz földért a váltságot, de ezt a földet legfennebb libalegelésre használták s kénytelenek voltak a kokonu boérutól minden évben földet, kaszálót, legelőt bérelni úgy, a mint megegyezhettek. A földesur tartotta magát, mert tudta, hogy a paraszto-k rávannak kényszerülve tőle bérelni, ha nem akarnak talán a harmadik községben lakó boérhoz menni és ott bérelni valami olcsóbb földet.

A bojérok rendszeren haszonbérbe adják birtokaikat s a haszonbérlo már most az, a ki a lehető legtöbb hasznót akar élvezni a kibérelt birtokból s ezt úgy érheti el, ha minél előnyösebb feltételek mellett köthet alkut a község lakosaival, kik megfizették a váltságot, de földjük, legalább használható földjük még sincsen s így kénytelenek a haszonbérlokkal egyezkedni.

Ezt az egyezkedést — libera invoiala — nem korlátozza törvény, miniszteri rendelet, mert azért szabad egyezkedés. Pedig épen itt van a parasztság agyonnyomva a kapzsi haszonbérlo-k által. A paraszto-k mostani lázadásának itt van az oka s nem egyedül a muszka rubelekben. A mostani lázadásban az a jelenség, hogy a földesurat, illetve haszonbérloket s ezek mellett a község bírát, kik saját előnyükre a haszonbérlo mellé állanak, támadták meg, s verték agyon, ha el nem menekülhettek; továbbá, hogy mindenütt földet kérnek, eléggé igazolja azon föltevésemet, hogy a paraszto-k lázadásának legfőbb oka az igaztalanul végrehajtott földosztás. Megengedem, hogy az orosz ügynökök keze belejátszik a lázadásba. Fellászálnak ezek saját kormányuk előnyére egy olyan közgazdasági bajt, melynek létezését mindenki ismeri, a a ki Oláhországban élt és él ma is.

Huszonhárom éve annak, hogy Cuza nem birta rávenni az országgyűlést arra, hogy ez a jobbágyokat törvényhozás útján fölszabadítsa. Catargiu akkori konzervatív miniszterelnököt akkor, a mint egy heves vitatkozás után az országházából ki és kocsijába felépett, valaki föltűn lőtte, a bukaresti rendőrfőnök vitte kocsijában haza, hoi pár nap múlva elhunyt. Rengeget temetést csaptak a birtok védő min. elnöknek s emlékoszlopot akartak emelni neki a színház téren, de a miből semmi sem lett. Kogalniceanu lett a miniszterelnök, ő fegyveres erővel szétverte az országgyűlést, rendeleti úton proklamálta a jobbágyok felszabadulását, melyet a jogban ily úton megszertett föld

birtokos osztály azzal boszult meg, hogy rossz földet adott a felszabadított czeránoknak — földbirtokosoknak — s e boszunak gyümölcse ime 23 évre teljesen megérett s most még véresb boszu nyilvánulásában lépett fel a földészek részéről a birtokosok, haszonbérlo-k, községbirák, papok és tanítók, egy szóval az értelmiség ellen.

Eszembe jut ma 23 éve mulva, hogy néhány kebelbaráttal már 1864-ben megvallottuk egymásnak, hogy az ilyen felszabadítás, melyben annyi erőszak, csalás, visszaélés, bosszu játszotta a főszerepet, előbb-utóbb megfogja bosszulni magát. A szabadelvű Bretianó-párt is igen jól ismerte a társadalmi bajt s a hol lehetett, igyekezett segíteni azzal, hogy a kijátszott földészeket az állam birtokain igyekezett elhelyezni. Azonban ez csak igen csekély gyógyszer volt annak az országos bajnak enyhítésére. A jobbágyok felszabadítását törvényen kívül fejedelmi rendelettel eszközölt Cuza vóda egy év múlva — 1866 — trónjáról elűzetett s idegen földön halt meg. Kuza vóda min. elnöke, Cogalniceanu lett az országban akkor a legutáltabb ember; lepökdösték az utcán mint valami vagabundot s csak ő tudja hogyan menekült meg az agyonveréstől.

Nemsokára I. Károly vóda foglalta el Cuza trónját, a ki 1877. évi szerencsés hadjárat által királlyá emelte az egyesült fejedelemségeket Románia néven. Azóta Románia sokat haladott, de ott égett testében az a daganat, a mely ma elundorítólag lépett nyilvánosságra s melyet ha a hátultöltők és kardok ki is vágnak, de gyökeresen ki nem gyógyítanak. A bűn megtermi büntetését.

Czenkalji.

### Tanügy.

#### Felhívás pályázatra.

Gyertyánfi István a m. kir. állami Pädagogium igazgatója s az orsz. tanszermuzeum főfelügyelője az E. M. K. E. birtokában levő 1423—1887. sz. alapítólevél szerint 1000 frtot helyezett el a „Magyarországi tanítók Eötvös alapja“-nál oly feltétellel, hogy ez alapítvány évi 50 frt kamatja oly tanítók és tanítónők segélyezésére fordítsassék, kiket az E. M. K. E. igazgató választmánya saját céljai szempontjából is arra kiválóan érdemesnek talál.

Az alapító levél értelmében ezennel felszólíttatnak az erdélyrészi 16 megye (Szilágy megyének is) tanítói és tanítónői, hogy kellően felszerelt folyamodványokat elbírálás, illetőleg ajánlás végett az E. M. K. E.-hez (Kolozsvár) f. év. július 1-ig nyujtsák be.

Meg kívánjuk jegyezni, hogy csak azon tanítók és tanítónők pályázhatnak, kiknek az Eötvös alaphoz, ennek szabályzatai értelmében, joguk van; nemkülönben tudomásra hozzuk azt is, hogy az idén — a tavalyival együtt — a „Gyertyánfi-alap“-ból kétszer 50 frt áll rendelkezésre.

Kelt Kolozsvárt, az Igazgató Választmány 1888. április 12-én tartott rendes üléséből.

Sándor József,  
titkár.

Gróf Bethlen Gábor,  
elnök.

### Magyar színészet.

Geröffy szintársulata a „Mikádó“ dallamos új angol operettével bucsuzott el, egyszersmind befejezve a bérleti ctyklust. Örvendtünk, hogy közönség a szokottnál nagyobb számmal jelent meg és úgy tapasztaltunk, hogy az újdonságot élvezettel hallgatta. A darab mind szöveg mind, zene tekintetében a régóta uralkodó francia mintáktól eltér, mely eredetiség már önmagában kellemes vállalkozás ingerével bír.

Nanki-Poo, a japáni Mikádó fia (Mátrai) vándor énekesnek öltözködve megszökik atyja udvarából, nehogy Katsichát a belé szerelmes urhölgyet legyen kénytelen nőül venni, megismerkedik Jum Jummal (Nikó L.), a titipui hóhér egyik gyámleányával, ki iránt szerelemre gyul. A hóhér (Kendi) ugyan önmagának szánta ezt, később azonban miután sikerül a felmerülő akadályokat legyőzni, s a bonyodalmakat szétosztatni, beéri az elhagyott Katsichával (Darócziné), a leányt pedig a Mikádó fiának engedi át.

E rövid mesét számos epizód élénkíti, meiyben a szereplők Mátrai kivételével, ki a szerelmes szokott típusát ábrázolta, telhetőleg igyekeztek lokális színezetet elérni, a mit a kostüme-k, legyezők, taglejtések nagyban elősegítettek. A humoros szöveget Kendi és a legfőbb minden egyéb (Fehérvár) saját viczezeikkel fűszerezték, melyek anachronismusok módjára nagy derűtséget okoztak. Kár, hogy a darab egyik fénypontja, a második felvonás coupletje a mikádó vékony hangja folytán sárgaságsu sinlődött. — A többi sarkpont sem igen akart gyújtani, nem csoda: ily primitív zongorakiséret mellett a legszebb dallamok is elforogtak. Ezen hiányoktól tekintve az előadás



kerekded menete élénk. Az összejelenetekben a rendezés gondosabb kezelése folytán nagyobb rend és egyöntetűség volt észrevehető. Emlékezzünk még meg Nikó Lináról, kit a siker nagy része illet; játék s ennek dolgában mint rendesen igen élvezhető volt.

Ha a társulat működése visszapillantást vetünk, a sok közül azon egy elvitázhatlan tanuságot vonhatunk le, hogy a sikertelenség főforrása azon körülményben rejlik, hogy közönségünk igényei s a társulat művészi niveauja nem voltak teljes összhangzásban. Kin a sor segíteni, fölösleges fejtegetni. Ha a közönségben él a meggyőződés, hogy pénzért valódi műélvezetet várhat, meg vagyunk győződve, nem fog idegerkedni. Természetesen ennyi sikertelen kísérlet után azt újból kellene meghódítani.

## Helyi és vidéki hírek.

**Kinevezés.** Király ő felsége kinevezte a helybeli kir. törvényszék jegyzőjét. Miesz Gusztávot a szászregeni járásbírószághoz albiróvá.

**Időjárás.** Április nem tagadja meg magát. Derűre-ború, borúra eső és ismét meleg napsugár s mindenek felett locs-pocs. A tegnapi hetivásárt is tönkre tette az esős idő.

**Hála istennek — Brassó még német város.** Igy kiált fel a brassói német lap abból kifolyólag, hogy Geröffy A. kudarcot vallott Brassóban. A német lap szóról-szóra ezt mondja: »A magyar színidény fiaskojából egyidejűleg azonban az is kitetszik, hogy Brassóban egy magyar színház részére ma még nincs elég közönség. Brassó — hála istennek — ma még mindég német város s remélhetőleg az is fog maradni.« Ha csaknem minden kritikán aluli szintársulatok sorsáról a város nemzetiségi jellegére következtethetni, akkor Brassó bizony első sorban oláh város, mert oláh színészek még nem buktak meg, — persze nem is voltak még itt. De Dorn ur csak háromszor, Rémay ur egyszer bukott meg, úgy hogy most német szintársulat nem is mer Brassóba jönni, mert mind gyalázatosan megbukik. E szerint a mérleg szerint tehát Brassó nagyon gyengén német város! Különben erre visszatérünk még.

**Gyűlés.** A »Brassói kereskedelmi és iparegyesület« holnap vasárnap, délután 3 órakor ez idei rendes közgyűlését tartja a »Polgári kör« helyiségében. Ez egylet eddigi működésével eléggé bebizonyította, hogy kereskedőink és iparosaink érdekeit felfogni s azokért tenni képes. Holnapi közgyűlésén ismét számot fog adni egy éves működéséért. Figyelmeztetjük ezen gyűlésre a t. kereskedő és iparos közönséget, mely akár tagja az egyletnek, akár nem, szívesen látatik. Reméljük, hogy a gyűlés oly látogatott lesz, a mint ez egylet meg is érdemli.

**Nyilvános kórház.** A belügyminiszter felruházta a brassói kórházat nyilvánossági jelleggel s július 1-től kezdve napi 63 kr ápolási díjat állapított meg.

**Bizottsági ülés.** A dalárda jubileum rendező nagybizottsága ma, szombaton, este 6 órakor a dalegylet helyiségében ülést tart, melyre a bizottság tagjai ez uton is tisztelettel meghívotnak.

**Jubileum.** A magyar »Dalárda« 25 éves jubileumára szóló meghívók a helybeli testvéregyesületekhez a napokban lettek szétküldve. A mint eléggé jó forrásból értesülünk, dalárdánk ezen ünnepélye iránt igen szép s feltűnő érdeklődés nyilvánul társadalmunk minden osztálya részéről. Addig is, míg azon helyzetbe jutnánk, hogy a részletes műsora a t. közönség tudomására hozhatnók, jelezni kívánjuk, miszerint a jubiléus ünnepély következő részéből fog állani: pünkösdi 1-ső napján d. e. a vendégek megérkezése s fogadása; este ismerkedési estély, melynek műsora később fog közzé tétetni; pünkösdi 2-od napján d. e. gr. Bethlen András főispán disznók ur ő méltósága elnöklése alatt diszközgyűlés; délben bankett; este ünnepi koncert, melyen minden vendég dalárda külön, majd az összes dalárdák együttesen is szerepelnek; pünkösdi 3-mad napján kirándulás egy e célból rendezendő kéjvonalon Sinaiába. Erős meggyőződésünk, hogy ezen jubiléus ünnepély úgy a dalárda, mint magyarságunk érdekében a legszebben s legsikerültebben fog végződni. Nem is lehet ez másképp hol, annyi jóakarat s ügybuzgalom, összpontosul a cél elérésére, mint ez alkalommal.

**Állami főreáliskolai majális.** Mint a »Kronstädter Zeitung« írja, a brassói m. k. állami főreáliskola május hó 9-én majalist rendez.

A bolonyai rendőri kirendeltség nagybecsű figyelmébe ajánlanók a mesterutca sarkán lévő kuton esetenként a katonák s cselédek csendes(!) multságát.

**Evangelikus nőegylet.** Az erdélyi ág. ev. egyházkerület általános nőegyletének brassói helyi fiókja csütörtökön d. u. közgyűlést tart, melyet Lurez Sarolta urnő nyitott meg hosszabb, tartalmas szép beszéddel.

Ebből a gondosa kidolgozott megnyitóból kitűnik, hogy a nőegylet igazán áldásos működést fejtett ki a lefolyt évben — különösen a betegápolás terén. Berlinben kiképeztetett két ápolónőt kik a lefolyt évben 178 napon s 210 éjjelen gyakorolta a betegápolást havi 15 frt. díj mellett. Az egylet 75 gyermeknek ingyenfürdőt adott a múlt évben. Valóban ezan egylet megérdemli teljes elismerésünket.

**Óvónők gyűlése.** A brassómezei óvónők tegnap d. e. értekezletet tartottak a belvárosi Emke óvóintézet helyiségében. Az értekezleten — melyre az összes óvónők s dajkák megjelentek — Koós Ferencz kir. tenfelügyelő elnökölt s részt vettek a brassói magyar óvóintézetek felügyelő bizottságának tagja: Jánó Lajos, Orbán Ferencz és Sztérényi József. Igen érdekes volt Kollár Ilona óvónő gyakorlati tanítása; szép értekezéseket — melyekre alkalmunk lesz még vizsgálni — olvastak fel ugyan Kollár Ilona, mint Veszprémy Ida Emke. óvónők azon kérdéstről, miképen lehet az óvóintézeteket a szülőkkel megkedveltetni, majd a dajkák kötelességeiről. Az értekezések igen szép folyékony stílusban tartvák s egészen meglepték a hallgatókat. Több kisebb jelentőségű tárgy elintézése után az értekezlet az elnök elttetésével szétoszlott.

**Miniszteri kiküldött.** A földmívelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter megbízásából, Liphay István min. tanácsos az erdélyi határszélekre jó, hogy a helyszínen a kereskedelmi és közgazdasági, valamint az áletegészségi viszonyokat tanulmányozza és a szükséges intézkedéseket megtegye.

**Rendőri hírek.** Egy gyújtogató elfogatása. Tontsch Keresztély bolgárszegi lakos jelentést tett tegnap a városkapitányságnál, hogy Radu István bolgárszegi lakos mintegy 8 nappal ezelőtt felszólította őt, gyujtaná fel 25 frt. jutalom fejében a Tocsillában lévő lakatlan házát, mely 300 frtra van biztosítva. Tontsch látszólag elfogadta az ajánlatot, de tudatta a dolgot egyidejűleg Stinghe János szomszédaiával. De mert ezelőtt 8 nappal az idő holmi gyújtogatásra nem alkalmas, a terv végrehajtásról elhalasztatott. Csütörtökön d. u. azonban Radu ismét felkereste Tontsch Keresztélyt, megállapítva vele, hogy a felgyújtás este 8 órakor történjék. Most azonban a rendőrség, már előre tudomással bírván a bűnös szándékról letartóztatta Radut s egyuttal szemlélt tartott az épületen, melynél kitűnt, hogy minden előkészület meg volt téve a saját s a szomszéd házanak fedele alá őt köteg szalma rejtve, csak hogy a tűznek tápláléka legyn. A bűnös átadatott a büntető bírósághoz. — **Vásárügy.** A tegnapi hetivásár alkalmával több falusi ember megnevésített zabot hozott a piacra eladás végett. A rendőrség rajta kapván ezeket, megbüntette. Egyuttal felkéri a közönséget, ha ilyen visszaéléseknek nyomára jön, szíveskedjék arról a rendőrséget értesíteni. — **Elveszett a kőbányából a nagy-utcaig vezető uton egy esőernyő.** A becsületes megtaláló kéretik azt a városkapitányságnál leadni.

**Nőiipar-kiállítás.** A barczasági ág. ev. (szász) nőegylet által rendezett szász női kiállítás tegnap, d. e. nagy közönség jelenlétében nyitott meg. A kiállítás — mely a tanácsház nagy termében van — igen csinos és csak sajnáljuk, hogy annak exclusiv szász jellege van, mert bizony az ipar nem tűr nemzetiséget. Ettől azonban eltekintve, a nőegylet határozottan elismerést érdemel közhasznú munkásságáért.

**Az E. M. K. E. és a hitelszövetkezetek.** Az erdélyi közmívelődési egylet, miután a fontosabb vidéki pénzintézeteket jelentékeny betétekkel támogatta, legújabbban magát a népet akarja gazdaságilag segíyezni, a hitelszövetkezetek ügyének felkarolásával. E végből szervezendő népkönyvtárában nagy helyet adott az eszmét terjesztő szakmunkáknak, melyeket a kereskedelmi miniszterium is gyarapított a Raiffeisen-féle szövetkezetekről szóló 300 ismertető munkával.

**Szállítás a m. k. államvasutak részére.** A m. kir. államvasutak igazgatósága az altiszti, pénztárkezelőnői és szolgazemélyzet számára folyó 1888. évi augusztus 1-től 1891. augusztus hó 1-ig terjedő időtartama alatt szükséges egyenruhák elkészítéséhez megkivántató felső kelmék szállítására f. é. május hó 23. árá nyilvános pályázatot hirdet. Szállítandó: 6,500 méter sötétkék finomabb posztó, 11,600 m. sötétkék posztó, 8,300 m. sötétkékes szürke posztó, 12,600 m. buzavirág-kék durvább posztó, 43,900 m. csikos vászon, 16,000 m. durva köpeny posztó, 48,400 m. sötétkékes szürke posztó (nadrágra); továbbá 30,480 különféle zubbony, 23,100 nadrág, 2,390 felöltő, 120 kabát, 6630 köpeny. Az ezen egyenruhához szükséges kelmét az igazgatóság adja. Végül szállítandó 11,450 darab nyári- és 4650 darab téli sapka, 2,800 bunda, 14,400 nyakravaló. A pályázati hirdetmény a brassói kereskedelmi és iparkamara iródjában betekinthető.

**Kitüntetett könyvkereskedés.** A Lampel Róbert-féle, most Wodianer F. és Fiai tulajdonát képező könyvkereskedő-czégnek a közművelődés körül szerzett érdemei elismerésül a király a cs. és kir. udvari könyvkereskedői czímet adományozta.

**A lelkiismeret nem ad neki nyugtot.** A megvesztegethetlen bíró, a lelkiismeret, mely bensőnkben törvényt ül, mely soha hamis ítéletet nem hoz, a míg a szív csak dobogni tud: a lelkiismeret nemcsak a rossz ellen óv minket, hanem a jót is felismerni enged s sürget annak teljesítésére. »Az én lelkiismeretem nem enged nyugodnom«, — így ír Hensler Anna k. a. Leutkirchből — míg az emberiség javára legforróbb köszönetemet nem nyilvánítottam önnek az ön fölülmulhatatlan Warner Safe Cureja szereért, mert már három üveg is elég volt egészségem helyreállítására. Bizonyára nem ajánlanám senkinek e szert, ha nem kísérlettem volna meg magamon, ha oly biztosan nem állíthatnám, hogy engem a Warner Safe Cure mentett meg, hisz különben félmem kellene, hogy isten ítélőszéke előtt kell számolnom érte.« Szétküldés csak gyógyszerárak által. — Ára 2 frt 80 kr. Raktár: Goos J. Klein V., Schuster K. L.-nél Brassóban. — **Főraktár** Einhorn gyógyszerésznél (Fanta M.) Prágában.

**Gyógyszerek hamisítása.** Már volt alkalmunk felmenteni, hogy a gyógyszerek hamisítása mesés merveket ölt. Most abban a helyzetben vagyunk, hogy figyelmeztethünk egy szerre, mely jósága és közkedveltségénél fogva a legnagyobb mérvben hamisítottatik és utánoztatik. Ez a 40 év múlva ismert és az egész civilizált világban elterjedt dr. Popp udvari fogorvos Anatherin szájzive, mely 50 kros, 1 frtos és 1 frt 40 kros üvegekben minden gyógyszerárban kapható. — Miután azonban e szájzív kitűnő volta folytán igen keresett cikk, az illető hamisítók valami nagyobbbrészt ártalmas kotyvalékot készítenek, »Anatherin szájzívnek« nevezik el, sőt gyakran dr. Popp nevét is felhasználják, hogy a könnyenhiwő közönséget lépre vigyék, a mi annál is inkább sikerül nekik, mert az ő mixturátjukat olcsóbb áron adják, a vevőnek azt állítva, hogy ez valódi Anatherin szájzív. E hamisítások oly általánosak, hogy csupán az osztrák magyar monarchiában, százával léteznek ilyenek, melyekkel szemben a valódi Anatherin-szájzív feltalálója Popp dr. ur, a legszigorubb rendszabályokat foganatosította. A ki fogai és szépségét és egészségét fenntartja tartani csak a valódi Popp-féle Anatherin szájzivet fogadja el, — mely minden gyógytárban található. Kaphatók Budapesten dr. Popp J. G. magyarországi főraktárában Révay-utca 8. sz., hová a levélbeli megrendelések intézendők és Brassón: Schuster K. L., Hornung K., Klein V., Kugler E., Stenner Fr., Kelemen F., Jekeilius Fr., Oberth H. G. gyógyszerészeknél, Eremias D. unokái, Kovásznay & Keresztessy és Fischer S. kereskedésében.

## Brassói piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1888. április hó 28-án

|                              |            |             |
|------------------------------|------------|-------------|
| Román papírpénz à 20 frankos | 8.59 vétel | 8.61 eladás |
| ezüstpénz à 20               | 8.50       | 8.59        |
| Napoleon d'or (aranypénz)    | 10.02      | 10.04       |
| Török lira                   | 11.34      | 11.36       |
| Arany                        | 5.92       | 5.94        |
| Orosz papírrubel             | 105.—      | 106.—       |

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:  
Sztérényi József.

## Hivatalos.

Szám 2314.—1888.

## Árlejtési hirdetmény.

Földvár község részére engedélyezett malomépítkezés biztosítása céljából 10,718 frt 08 kr. kikiáltási ár mellett folyó 1888. évi május hó 5-én délután 3 órakor alólirt irodájában és személyes vezetése alatt tartandó nyilvános árlejtése oly hozzáadással tétetik közhírré, miszerint a bővebb építkezési feltételek, építkezési terv és előirányzat a hivatalos órák alatt nevezett község irodájában bárki által betekinthető. Tájékoztás végett megjegyeztetik, miszerint ezen 10,781 frt 08 krnyi összegben csakis a malomépület költségei, a malom bel-szervezete nélkül, foglaltatik.

Az építkezés csakis törvényszerűen minősített építőmester által foganatosítható.

A szóbeli árlejtés kezdetéig írásbeli zárt ajánlatok is elfogadhatnak.

Az árlejtésen résztvevők kötelesek annak kezdete előtt a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben vagy értékpapirokban bánatpénz fejében letétmenyezni.

Földvár, 1888. április hó 27-én.

A járási főszolgabíró:

Pildner Ferencz.



# HIRDETMÉNYEK.

Szám 1881/1888. k. ü.

## Árlejtési hirdetmény.

A brassói kir. törvényszéki fogház cseréptetőzetének 162 frt költség keretén belől leendő helyreállítása czéljából a brassói kir. ügyészség hivatali helyiségében május hó 17-én délelőtti 10 órára árlejtés tüzetik ki, — miről vállalkozni szándékozók oly megjegyzéssel értesítenek, hogy az árlejtési feltételek, valamint költségvetési előméret a kir. ügyészségnél a hivatalos órák alatt betekinthesők.

Brassó, 1888. április hó 16-án.

Phleps Ferencz,  
169 3-3 kir. ügyész.

Szám 1425.—1887. telekkvi.

## Árverési hirdetményi kivonat.

A hosszuaszi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a nagyszebeni „Albina” hitelintézet végrehajtónak Winkler András végrehajtást szenvedő elleni 160 frt és járuléka iránti végrehajtási ügyében a hosszuaszi kir. járásbírósa területén fekvő Hosszuaszi községi 591. számú telekjegyzőkönyvben A + 1, 2, 4—12, 14—32. rendszám alatt foglalt s Winkler András tulajdonát képező és összesen 624 frtra becsült ingatlanokra az egyenkénti becsérték mint megállapított kikiáltási árban az egyenkénti árverést elrendelte, és hogy ezen ingatlanok az 1888. évi május hó 17-ik napján délelőtti 8 órakor Hosszuaszon a kir. telekkönyvi irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törv.-cikk 140. §-a értelmében a bánatpénznek a bíró-

ságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Hosszuaszi, 1887. december 10.

A kir. járásbírósa telekkönyvi hatósága.

Kelemen,  
167) 1—1 kir. járásbíró.

## Jelentés.

Van szerencsém a n. é. közönségnek tisztelettel jelenteni, hogy Johanssen urtól az I. erdélyi

kautsuk-stampiglia gyárat

megvettem. Minden törekvésem odairányuland, hogy a kívánalmaknak olcsó árak mellett megfelelhessek s szakmám haladásával lépést tartsak.

Szíves jóakaró támogatást kér az

Első erdélyi kaucuk-stampiglia-gyár.

Johanssen J. utóda: Lincz M. G.

Brassó, Czérna-utca.

3 3 (152)

## MEGHÍVÓ.

A „Brassói kereskedelmi és ipari egyesület” vasárnap, április hó 29-én d. u. 3 órakor saját helyiségében Nagy- s Czérna-utca sarkán közgyűlést tart.

Az egyleti tagok kéretnek lehetőleg teljes számban megjelenni.

Vendégek szívesen láttatnak.

Az elnökség.

## AZ „ALBINA”

(13-a) 18—

takarék- és hitelintézet Nagy-Szebenben

## 5%-os záloglevelei.

Ezen, a budapesti tőzsdén jegyzett záloglevelek 5%-os kamatozás mellett a legnagyobb biztosítékot nyújtják, a mennyiben azok fedezve vannak:

1. a háromszoros, tehát szokásos árvai biztosítékot meghaladó jelzalog által;
2. a törvényesen előírt 200.000 frtnyi biztosíték-alap által, mely értékpapirokba van letéve;
3. az intézet egész egyéb vagyonával.

A kamat-szelvények fél évenként és pedig január s július hó 1-én levonás nélkül fizettetnek ki az intézet pénztára által Nagy-Szebenben, az alulírt fióktelep által Brassóban és a „Pesti magyar kereskedelmi bank” által Budapesten, — a hol egyuttal e záloglevelekre kívánatra tőzsdei árfolyamuk 90%-áig 5½% (évenként) mellett hiteleztetik.

A záloglevelek évenként történő sorsolás útján legkésőbb 30 év alatt teljes névértékükben beváltatnak. — A napi árfolyamon 98 frt 50 krért kapható

az „ALBINA” takarék- s hitelintézet brassói fióktelepénél.

HIVATALOS ÓRÁK

délelőtti 8 órától délután 2 óráig.

A fiókinézet helyisége:

Brassó, főtér 90. sz. a., az I. emeleten.

Mindenféle ruha- és kalapdiszkek legujabb divat szerint.

## Laskai Árpád (124) 9—20

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó virág-sor, 325. sz. a.)

ajánlja a t. cz. közönségnek a

## tavaszi és nyári évadra

ujjonnan berendezett üzletét, ugymint: Divatszövetekben, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszkek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag. csipke, virág, disztollak, kesztyűk stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felső és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készíttetnek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.

## MOLNÁR ZS.

ajánlja a nagyérdemű városi és vidéki közönségnek gazdag raktárát kész

## gyermek-, nő- s férficzipőkben,

valamint minden e szakba vágó munkákban. — Rendelésre lehető legrövidebb idő alatt készülnek el a legelegánsabb czipők, csizmák stb.

Ugyanitt dus választék van férfikalapokban.

Kitűnő munka s olcsó árak mellett igyekszik a n. érd. közönség minden igényeit kielégíteni.

Szíves támogatást kér

kiváló tisztelettel

Biró Gyula,  
üzletvezető.

## RÉPÁTI égvényes savanyuviz

(140) 6—12

a legszénsavdusabb savanyuvizek egyike.

Az ónkupak bélyege.



Szaktekintélyek véleménye szerint

— „szerencsés vegyösszetétele és rendkívül dus szénsavtartalma folytán” — a „répáti” savanyuviznek nemcsak hozánk valamennyi, de jóval gazdagabb vegyertalmainál fogva számos külföldi, hatalmas gyógyhatásuk miatt már évek óta a

legkitűnőbbeknek ismert hasonnemű ásványvizek is alárendelve vannak.

A „répáti” mint ujonnan feltalált savanyuviz, alig egy pár hónap óta forgalomban, orvosi kísérletek alapján már is kitűnő hatásának bizonyult: emésztési bajok, a gyomor- és lélegzési szervek hurutos bántalmái, diszeptikus alaku fejköszvény (féloldalu főtájás — Migraine), idült gyomorhurutos szivgörcsök, idült hólyaghurut és idült köszvényes bántalmak ellen a tagok és csuklókban, a vesékbántalmak és idegességek ellen, kitűnő oldószer a bélső gyengesége és tehetetlenségénél, és elősegíti a kórányagok kiválasztását, a legfontosabb kiválasztási szervek érintése által a testben. Bámulatos hatásu a vizelet kiválasztásánál, melyet nagy mértékben szaporít, s ennél fogva mint a legkitűnőbb diuretica érvényül.

Mint oly kitűnő hideg (a forrásnál 20° C-nál + 7.4° Celsius) égvényes savanyuviz, kellemes és tartós ize, valamint a nyelvre ható éles csipősege folytán, a legkedvesebb üdítő italt képezi, és tekintve savainak szelid hatását, az étrend különös megállapítása nélkül is folyton élvezhető.

Borral használva a legelőkelőbb körökben kiváló kedveltségnek örvend!

Savanyubb borokban egy kevés cukorral vegyítve a „répáti” savanyuviz valóságos pezsgőt, málnaszörp- vagy citromsavval és egy kevés cukorral vegyítve pedig igen kellemes ízű pezsgő limonádét képez.

A „répáti” savanyuviz megrendelhető és mindig friss töltésben rendkívül olcsó árban kapható főraktáron: György József és Társa tulajdonosoknál Brassóban (Bolonya 418.) továbbá a gyógyszerárakban, fűszer- és vegyes kereskedésekben, szállodákban és minden nagyobb vendéglőben.